

[Valdemar Sørensen.]

man i saadanne Ejendomme ogsaa kan faa Tilskud og Laan til Forretningslokalernes Udstyrelse, for i saa Fald erkender jeg, at der kan være en vis Rimelighed i, at en Kreds af Lejere kommer med blandt dem, der kan faa Laan, for disse lange Lejemaal og de store Forpligtelser om Vedligeholdelse af Forretningslokalerne er af en saadan Natur, at de gør Bestemmelsen rigtig. Men er det Mening, at man overhovedet ikke kan faa Tilskud eller Laan til Reparation og Vedligeholdelse af Forretningslokaler, synes jeg, det er mindre vel betænkt, at Loven har en Formulering i § 5, hvorefter det kan opfattes, som om Lejerne i Almindelighed ogsaa har Adgang til Laan. Det er jo dog saaledes, at en Lejer gennemsnitlig ikke er knyttet saa lang Tid til sin Bolig, som der vil gaa til at afdrage et af de Laan, her er Tale om, og alene dette gør Bestemmelsen irrationel.

Saa kommer jeg til det for mig vigtigste Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Lovens Udførelse i Praksis. Her er først Tale om Fristerne. En tidligere æret Taler — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen — sagde, at Fristerne var vel korte. For mange Mennesker er det muligvis en kort Tid, ja, en for kort Tid, men man maa jo dog regne med, at nu har der været talt om denne Lovs Udformning, Behandling og Vedtagelse i nogen Tid, og at en hel Del Mennesker i denne Tid har opsat de Arbejder, de ellers kunde tænke sig at gaa i Gang med, og alene af den Grund er det meget nødvendigt, at de forberedende Arbejder med Lovens Administration foregaar saa hurtigt som muligt, saa der ikke tabes noget af den Beskæftigelse, man er ude efter. Og her er det altsaa snarere et Spørgsmaal, om der ligger en Mulighed for, at Fristerne kan forkortes, for at vise Folk, at nu drejer det sig om at komme i Gang, medens Tid er.

Det er den ene Side af Sagen, men den anden Side er den, hvorledes Kommunerne, navnlig Hovedstadskommunerne og de større Bykommuner, vil arrangere sig med Hensyn til den Kontrol med Lejligheder, der søger om de Tilskud og Laan, som Loven forudsætter. Det Kontrolsystem, man skaber sig der, maa nødvendigvis være saa effektivt og kunne virke saa hurtigt, at det ikke kommer i Vejen for det, man vil have ud af Loven. Jeg vil haabe, at man i Udvalget kan komme til at tale lidt om det Punkt og muligvis faa nogen Klarhed paa, hvordan man tænker sig at gaa frem i saa Henseende.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var betime-

ligt, at Folk kunde gaa i Gang med det samme. Der staar i Lovforslaget, at der skal indsendes et Andragende inden 31. December, og herefter skal det saa bestemmes, om man kan faa Tilskud. Men der maa dog være en vis Rettesnor, der kan anlægges, saaledes at Folk maaske kan tage den Risiko, det er at gaa i Gang med at forberede deres Arbejde med det samme. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om Ministeriet har tænkt paa ved Udformningen af et Cirkulære o. lign. at lægge disse Ting saadan til Rette, at der blev Mulighed for det. Jeg tror, det er af meget stor Betydning at fremhæve det Synspunkt, at det gælder om at benytte denne Lov og komme i Gang med Arbejdet, saa snart det overhovedet er gørligt og i saa stort Omfang, som det overhovedet er muligt.

Jeg haaber, at vi i Udvalget kan faa Oplysninger paa dette som paa andre af de Punkter, jeg har tilladt mig at gøre nogle Bemærkninger om, og skal dermed anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Gørding): Det, der giver mig Anledning til denne korte Bemærkning, er en Bestemmelse i Lovforslagets § 1 om, at Stationsbyer under 1 000 Indbyggere eller lignende bymæssige Bebyggelser ikke falder ind under denne Lov. Jeg finder denne Bestemmelse i høj Grad uretfærdig. I det hele taget er det mit Indtryk, at man paa forskellige Omraader af Lovgivningen har taget alt for meget Hensyn til, hvor stor en By er. Jeg tænker her f. Eks. paa Fastsættelsen af Aldersrenten, Bestemmelsen af Stedtillæg o. s. v.

Jeg siger ikke dette af Hensyn til min egen By, som nu er blevet saa stor, at den er kommet over denne Grænse, idet Stationsbyen og Kirkebyen er blevet eet. Der er imidlertid en Nabokommune, hvor det ikke er sket, men de to Bebyggelser har tilsammen godt halvandet Tusinde Indbyggere, og det er dog ganske urimeligt, at denne Nabokommune ikke skal kunne komme ind under Loven. Jeg vil haabe, at det kommende Udvalg og Indenrigsministeren vil blive enige om at slette denne Bestemmelse. Jeg synes i det hele taget ikke, det er nødvendigt, at der er anden Begrænsning end den, at det skal være en bymæssig Bebyggelse.

Endnu vil jeg gerne gøre en Bemærk-